

עיה א מ"י פ"ג מהל'
תולדות הלכה א סג
עשין זו טושיע אה"ע
סימן קסג ספק א':
עו ב מ"י פ"י מהלכות
גירושין הלכה יד סג
עשין ג טור ש"ע אה"ע
סימן יא ספק ה':
עו ג מ"י פ"ג מהל'
אסורי ביאה הלכה יד
סג לאוין קין טושיע י"ד
סימן קסג ספק י':
עו ד מ"י שם הל' טו:
ע"ה מ"י פ"ג מהל'
טוטה הל' טו טור
ש"ע אה"ע ס"י יא ספ"ב:
פ א ד ספק א':
פ א ז מ"י שם הלכה טו
וטושיע ספק ב':
פב ח מ"י פ"ד מהל'
אשוח הלכה טו
ופ"ב מהל' טוטה הלכה יג
טושיע שם ספק א':

למאי הלכתא לגרועותא. אר"י דהו מני למימר לחשיבותא שאין ירושתו חוזרת ביוצלי: **גְּיוֹרְתָּ מִיְהָא הוּיָא**. דמשמע לא יכנס הוא אלז אחר שרי לנכנס לכתמלה: **הַלְכָה כדבר** **האומר בורם גרים הם**. (ט) הך גירי אריות לא דמי להא דליכא מ"ד כותים גירי אריות הן דהתם היו עובדים אלהיהם כדכתיב בספר מלכים ולמ"ד גירי אמת הן קסבר דשז נתגייירו לגמרי ט: **אי הכי** **לכתחלה נמי**. אי אמרת בשלמא דלינה גירות גמורה ניחא לכתמלה לא יכנס משום דספק גירות היא דשמא נתגייירה לשם איש ודיעבד אין להוציא דאין להחמיר משום חששא זו: **משום** דרב אפי השר ממך עקשות פה בו'. אר"י דבנטען על הפניה אין להחמיר מלכנסו משום לזוט שפמים דלדרכה מלוה לכונסה דבאנוסה כתיב ולו תהיה לאשה (דברים כג): **כימי בימי דוד ולא** **כימי שלמה**. (ט) מלמתי הגיתי (ט) ונתפרעה דכימי שלמה לא קשה דמדי הוא טעמא אלא משום שולחן מלכים והני לא לריכי אלז קשה דלמרינן בהערל (לקמן דף עט. ושם) גבי מעשה דגבזונים דכימי דוד ומסופו גרים על ישראל ק"ן אלף ו"ל דמעטמן נתגייירו כדאשכחן גבי מרדכי ואסתר ורבים מעמי הארץ מתידיים ושם ספרים שכתב צהן לא קבלו גרים לא כימי דוד ולא כימי שלמה אלא שנעשו גרים אוריים והיה דפ"ב דשבת (דף לא). ההוא דלמא לקמיה דהלל ואמר גירינני ע"מ לעשות כ"ג בטוח היה הלל דסופו לעשות לשם שמים וכן היה דהתכלת (מנחות מד). דלמיתא לקמיה ט דרבי גירינני ע"מ שאנשא לאותו מלמדי: **אמר רבי הוואי ומכוער** הדבר תצא. אר"ת דלמא מן הרוכל אם נשאת לו דכל הסוגיא חייני בנטען את ה' היו יריאים ואחר אלהיהם היו עובדים אב"ל (התם) [דכאן] שנתגייירו לגמרי הלכה כולן גרים הן רבינו יעקב ז"ל: **תניא** ברי"א שחצא כשאין לה בניא אבל כשיש לה בניא לא תצא. הרב אלפס וכתב פירש כשיש לה בניא מן הנטען ור"ש פ"י כשיש לה בניא מן הבעל הרובי: **הנטען** או מן הבעל והוא דנתיב רובי ונצא הוא דנתיב אר"י ונצא ונצא ונצא חוגרת בסני ונצא רבי הוראלי ומכוער הדבר תצא וקיי"ל כותיה בקלא דלא פסיק לכאורה נראה דאבעל קאי וכן נראה מפ"י רש"י ז"ל דבירב מכוער מפקינן לה מבעלה והו' אלפס כתב כל הדוא נטען מפקינן מיניה בירב מכוער אבל מבעל לא מפקינן אלא בעדים ומסתברא כותיה דהא גמרי' דבר דבר מממון מה להלן דבר ברור ולא באמתלא אף כאן דבר ברור ולא באמתלא ולא בדבר מכוער. ובמס' סוטה איבעיא לן עוברת על דת משה ויהודית אם רשאי הבעל לקיימה או לא ולא איפשטא ומיהו מעוברת על דת ליכא אריה דהתם [אין] עדים ברבר מכוער של זנות אלא לרבר מכוער של חוצפא ומש"ה איבעי לן אם רשאי הבעל לקיימה ואפילו יתימא

אלא למאי הלכתא קרייה צבור. ליכתוב גדול: **צבור אינו נוטל חלק** בצורה שנחלה הראויה לצא להם אחר מיתת אביהן אלא צמה שמוחזק צד אביהן ביום מותו [כ"ב נה]. דכתיב **ככל אשר ימצא לו** (דברים כה) אף יבס הנוטל פי שנים [א] ובכסי אביו חלקו וחלק אחיו שמת [ב] אינו נוטל בראוי כבמוחזק: **מתני'** **הנטען חסוד** כלומר שטוענים עליו דברי לעו: לא ישאנה. משום לעו שלא יאמרו אמת היה הקול הראשון: **הנטען על אש איש והוליואה**. בית דין מתמת בעלה בשביל זה שאסרה עליו והלך זה ונשאה: **יוליא**. דמדלאורייתא אסורה נמי לזבעל דדרשינן ונטמאה ונטמאה (במדבר ה) שני פעמים אחד לזבעל ואחד לזבעל במסכת סוטה (דף מ:): **גמ'** **הא גירות מיהא הויה**. ואע"ג דלא נתגייירה לשם יהדות אלא בשביל שיאנה זה: **עבדי שלמה**. בעלי שררה היו: **גירי אריות**. כגון כותים דכתיב בספר מלכים (ב יז) וישלח ה' בהם את האריות ונתגייירו כדכתיב התם בגלות שומרון: **גירי חלומות**. בעל חלומות אמר להם להחמיר: **מרדכי ואסתר**. ורבים מעמי הארץ מתידיים (אסתר ח) **זמן הוה ס"ד**. כל הני מקמי הכי לאו גרים נינהו כגון נצוראלין וכיוצא בזה: **כבוש**. שלא יעשה מממת שררה: **אי הכי** דגירות מעלייתא היא: **לכתחלה נמי** יכנסו ולאמאי תני לא יכנסו: **דאמר רב** **אסי**. טעמא דמתניתין משום דכתיב הסר ממך עקשות פה ולזוט שפמים הרתק ממך דלמו לאחזוקי לקלא קמא: **סן גור**. הבא להתגיייר גור אפס מלמתי צעוד שאין אני עמכם יתגיייר דהיינו זמן הזה: **מי גר אסך** **עליך יפול**. מי גר אסך צעיתין ככשר אמרת: **עליך יפול** לעו"ב. יפול ינוח כמו על פני כל אחיו נפל (בראשית כה) **יפול מלךך אלף** (תהלים א): **ונצדים**. הא דתנן יוליא זה השוד שנסה כגון שצאו עדים על קול הראשון שראוה שזינתה עמו: **להא שמעתא**. צעדים: **כי ניס ופליג רב אמרה דנתיב**. תיובתא: **ונסגרשה מתחם ידי אחר**. ראוין נטען על דינה אשת שמעון וגירשה שמעון ונשאה נחשון וגירשה אס כנסה ראוין מעתה לא יוליא: **אי דאיכא עדים**. בזנות קמא הרי נאסרה עולמית עליו: **ה"ה דאפילו דלא אפסיק אחר לקלא**. וכנסה ראוין מגירושין שמעון לא תלא הואיל וליכא עדים. והא דנקט מתמת ידי אחר היא גופה אלצטרך לאשמועינן רבותא דלכתחלה לא יכנסו כדקתני אס כנס אין לכתחלה לא: **צמה דברים אמורים**. דאס כנס הנטען יוליא כשאין לה צנים מן הראשון: **אלז יש לה צנים**. מן הראשון לא תלא דכי מפקי לה קא מחזקינן לקלא קמא ועבדינן להו ממזורים: **ואס צאו כו'**. אלמא אין לה צנים צלא עדים נמי מפקינן: **רב מוקי למתניתין ציש לה צנים** ומש"ה מנעלים

(א) [לקמן כה: ע"ש].
(ב) [קדושין עה: ב"ק לח: סנהדרין פה: חולין ג: דה טו: א] כמותו כב: [ע"י מוס' שס, ד] [ע"י ג: ג] (א) [לקמן ע"ג, א] [ג"ל אלעזר, א] [לקמן לא קט: ב"ק מ: מ: פה: בצורות כג: דה ס, א] [מספתא פ"ד, ט] [ג"ל והיאשה ובי' רש"א, י] [ב"ב א: אמרתי לך, ט] [ושבו לה כתבו מוס' בצורות כג: ד"ה צבור, ט] [ע"ע מוספות חולין ג: ד"ה קסבר, ט] [זה שהתעוררו המוספות מבת פדעה שקיבלה שלמה ממדי הוא טעמא אלא משום שולחן מלכים מידוע קאת שגרי כל זה מובחר להרא' ש"ס לקמן עו ע"א מביד ר' יוסף וכו' והא לא קבלו וכו' מדי הוא טעמא וכו', ט] [ג"ל דרבי חיאל, ט] [מכותו ט, ט]

גליון הש"ס

רש"י ד"ה גירי אריות ביון בותים. ע"י סנהדרין פה ע"ב ברש"י ד"ה גירי אריות: **תוס'** ד"ה לא בימי דוד וכו' דכופו דקת על ע"ש. ע"י לקמן דף ע"ב מ"ד רעה: ד"ה אבד רבי וכו' דרוק למעלה בגג כו'. ע"י לקמן דף כ"ב ע"א מ"ד' כל קלא:

הגהות הב"ח

(א) גמ' מי גר אסך עליך יפול מי גר אסך בענייתך הוא דעליך יפול אלז אסך לא: (ב) תוס' ד"ה הלכה כדברי האומר כולם גרים הם ואפי' גירי אריות הן גירי אריות: (ג) ד"ה לא וכו' מלמתי הגיתי. כ"ב ע"י צבור בתמא דקדושין דף עו: (ד) ד"ה אמר וכו' או שילאו אותם כירד המנאפין: (ה) אב"ד בהאשה רבה. כ"ב דף כב. וע"ש במוס' ד"ה כל קלא:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה צבור כו' אף יבס הנוטל פי שנים כו'. כ"ב אלז ר"ח פ"י שאין נוטל חלק אחיו אלא אם מת אביו קודם לאחיו (ועמ"ש רבינו צבא"ע סימן קסג ס"ק ד'): [ב] שם חלקו אחיו שמת. כ"ב חלקו שמת:

מוסף רש"י

גירי אריות. בספר מלכים (ב יז) מפורש וישלח ה' בהם את האריות, ותיבת כתיבו התם ויצא מלך אשר מקומה וקא חשיב אסר מקומות (ב"ב דה). מי גר אסך. צעיתין, עליך יפול. צעיתין, עליך יפול.

תורה אור השלם

1. הטר מפקד עקשות פה ולזוט שפמים ורחקתן מן עמך. משלי ד כד מפקד: 2. הן גור יגור אפס מאותי מי גר אסך עליך יפול. ישעיהו ד טו

תוס' חד מקמאי

כבמוחזק: **תניא** אחד איש שנתגיייר לשלמה ואחד אשה שנתגיייר לשלם איש וכן מי שנתגיייר לשלם שולחן מלכים גרים עבדי שלמה אינם גרים דברי רבי נחמיה שהיה רבי נחמיה אומר אחד גירי אריות ואחד גירי חלומות ואחד גירי מרדכי ואסתר אינן גרים עד שיתגייירו בזמן הזה בזמן הזה הוה ס"ד אלא אימא כבזמן הזה הא איתמר עלה א"ר יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב הלכה כדברי האומר כולם גרים הם אי הכי לכתחלה נמי משום דרב אסי דאמר בר אסי והסר ממך עקשות פה ולזוט שפמים וגו' ת"ר (ז) אין מקבלין גרים לימות המשיח כיוצא בו (ט) לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה א"ר (י) אליעזר מאי קרא ²הן גור יגור אפס מאותי מי גר אסך עליך יפול (כ) אבל איך לא: **הנטען על אשת איש וכו'**: אמר רב ובעדים אמר רב ששת אמתיא כי ניים ושכיב רב אמר להאי שמעתתא דתניא (ח) **הנטען על אשת איש** (ט) והוציאנה על ידו ונתגרשה מתחת ידי אחר אם כנס לא יוציא ה"ד אי דאיכא עדים כי אחא אחר ואפסקיה לקלא מאי הוי אלא לאו דליכא עדים ומעמא דאתא אחר ואפסקיה לקלא הא לאו הכי מפקינן אמר לך רב הוא הדין דאע"ג דלא אתא אחר ואפסקיה לקלא אי איכא עדים מפקינן אי ליכא עדים לא מפקינן והכי קאמר דאע"ג דאתא אחר ואפסקיה לקלא לכתחלה לא יכנס מיתביי 'בד"א כשאין לה בניא אבל יש לה בניא לא תצא ויאם באו עדי טומאה אפילו יש לה כמה בניא תצא רב מוקי לה למתניתין ביש לה בניא ויש לה עדים ומאי דוחקיה דרב לאוקמי למתניתין ביש לה בניא ויש לה עדים ומעמא דאיכא עדים מפקינן ואי ליכא עדים לא מפקינן לוקמה בשאין לה בניא אע"ג דליכא עדים אמר רבא מתניתין קשיתיה מאי איריא דתני הוציאנה ליתני הוציאנה אלא כל הוציאנה בבית דין ובית דין בעדים הוא דמפקי ואי בעית אימא הני מתניתין רבי היא דתניא 'רוכל יוצא ואשה חוגרת בסניר אמר רבי הוואיל ומכוער הדבר תצא רוק למעלה מן הכילה אמר רבי הוואיל ומכוער הדבר תצא מנעלים

אמר רב ובעדים: **וכ"ד צעדים הוא דמפקי**. מבעל ראשון דאין אשה נאסרת לזבעל משום קול ואחא רב למימר דוקא מתני' משום כך יוליא הנטען הואיל ואיכא עדים אלז צלא עדים הואיל ויש לה בניא לא: **ואבע"ה**. צלא בניא לא נפקא צלא עדים והני מתניתין דלמרי נפקא רבי אמרינהו דמפיק אשה מבעלה בקול כל דהו: **רוכל**. מוכר צשמים לנשים להתקטט צכן: **רוכל יולא**. מן הבית ומלא זה את אשתו שהיא חוגרת בסניר מכוער הדבר שלא התירחו מעליה אלא לזנות: **סיגר**. הוא ענין מכנסים שהיו הנשים חוגרות לנשיעות: **רוק למעלה מן הכילה**. ארוכל יולא קאי ומלא בעל רוק למעלה בגג הכילה שעל מטמו מי זרק הרוק למעלה כ"א השודש ופניו למעלה הלכך זינתה זו ורקקה בשעת תשמיש: מנעלים